Quarterly Journal Applied Research of Sport Management
Vol 11, No.2, Sereis 43, Winter 2023, 1-18

فصلنامه علمی پژوهش‌های کاربردی در مدیریت ورزشی
سال یازدهم، شمارهٔ ۳ (۴۳ پیاپی)، زمستان ۱۴۰۱، ص ۱۸-۱

تحلیل وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران (مطالعه موردی نخبگان ورزشی)

سیده ندا میرحاجیان[۱]، ابوالفضل فراهانی*[۲]، علی محمد صفانیا[۳]، شیوا آزاد فدا[۴]

۱. دانشجوی دکتری مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

۲. استاد مدیریت ورزشی دانشگاه پیام نور تهران، تهران، ایران.

۳. استاد مدیریت ورزشی، دانشکده تربیت بدنی و علوم ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم تحقیقات، تهران ، ایران.

۴. استادیار مدیریت ورزشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران شمال، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: (۱۴۰۰/۰۶/۰۷) **تاریخ پذیرش:** (۱۴۰۱/۰۴/۰۵)

Qualitative study of the social capital status of Iranian sports (Case study of sports elites)

S. N. Mirhajiyan[1], A. Farahani[2*]. A.M. Safania[3], Sh. Azadfada[4]

1. PhD Student in Sports Management, Islamic Azad University, North Tehran Branch, Tehran, Iran.
2. Professor of Sports Management, Payame Noor University, Tehran, Iran.
3. Professor in Sport Management, Physical Education and Sport Science Department, Sciences and Researches Branch, Islamic Azad University.
4. Assistant Professor of Sports Management, Islamic Azad University North Tehran Branch, Tehran, Iran.

Received: (2021. Aug. 29) **Accepted:** (2022. June. 26)

چکیده

چکیده

هدف از این پژوهش مطالعه کیفی وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران(مطالعه موردی نخبگان ورزشی) بود. روش پژوهش حاضر کیفی و از نوع اکتشافی بود. جامعه آماری پژوهش شامل ورزشکاران ملی که سابقه مدال آوری در بازی های آسیایی، جهانی و المپیک دارند می‌باشد بود. روش‌نمونه‌گیری به صورت نمونه‌گیری غیراحتمالی، با انتخاب هدفمند و با حداکثر تنوع یا ناهمگونی بود. اندازه نمونه در این پژوهش برابر با ۱۶ نفر بود. ابزار اندازه‌گیری مصاحبه باز بود و بر مبنای سه مرحله کدگذاری باز، محوری و گزینشی تحلیل شد. با استناد به کدگذاری مرحله اول، از طریق بازبینی مصاحبه‌های انجام گرفته با صاحب‌نظران ۱۰۹ کدباز شناسایی گردید، همچنین نتایج نشان داد عوامل علی از کدهای محوری (وجود ظرفیت رفتاری، هم‌افزایی هنجاری، عوامل فردی و عوامل جامعه پذیری)، عوامل زمینه‌ای (سازگاری محیطی، زیرساخت و بسترهای مناسب، ارزشها و هنجارها، پیوندها و اعتماد بین فردی)، عوامل مداخله‌گر (سبک زندگی، تحرک اجتماعی، حرفه‌ای شدن ورزشکاران، انگیزه)، راهبردها (روابط انجمنی، عوامل مالی و اقتصادی، حمایت، استراتژی‌های موثر) و در نهایت پیامدها از (پیامدهای اجتماعی، توسعه چهارگانه سطوح تربیتی، بهبود شاخص سلامتی در جامعه، پیامدهای شخصی) تشکیل شده است. در نهایت می‌توان بیان کرد که ورزشکاران برای تبدیل شدن به یک سرمایه اجتماعی در جامعه، از نتایج پژوهش حاضر بهره‌مند شودند.

واژه‌های کلیدی

نخبگان ورزشی، سرمایه اجتماعی، سرمایه اجتماعی در ورزش.

Abstract

The purpose of this study was a qualitative study of the social capital status of Iranian sports (a case study of sports elites). The method of the present study was qualitative and exploratory. The statistical population of the study included national athletes who have a history of winning medals in the Asian, World and Olympic Games. The sampling method was non-probabilistic sampling, with purposeful selection and with maximum variability or heterogeneity. The sample size in this study was 16 people. The interview measurement tool was open and was analyzed based on three stages of open, axial and selective coding. Based on the coding of the first stage, 109 open source codes were identified through review of interviews with experts. Also, the results showed that causal factors of the central codes (existence of behavioral capacity, normative synergy, individual factors and socialization factors) Underlying factors (environmental compatibility, appropriate infrastructure and contexts, values and norms, relationships and interpersonal trust), intervening factors (lifestyle, social mobility, professionalization of athletes, motivation), strategies (association relations, Financial and economic factors, support, effective strategies) and finally the consequences (social consequences, quadruple development of educational levels, improving the health index in the community, personal consequences). Finally, it can be said that athletes to benefit from the results of the present study to become a social capital in society.

Keywords

sports elite, social capital, social capital in sports.

* **نویسنده مسئول:** ابوالفضل فراهانی

*Corresponding Author: Abolfazl Farahani
E-mail: afarahani@pnu.ac.ir

مقدمه

سرمایه ی اجتماعی به عنوان منبعی که افراد، گروه‌ها و جوامع ممکن است آن را برای نیل به نتایج مطلوب به کار گیرند، قلمداد می‌گردد و آن مفهومی است که در بسیاری از موارد توسّط تحلیل گران اجتماعی برای توصیف طیف وسیعی از فرایندهای اجتماعی به‌کار برده می‌شود و به درک این پرسش که چرا برخی از افراد، گروه‌ها و طبقات مردم به نتایج سیاسی، اقتصادی یا اجتماعی مثبتتری نسبت به دیگران نائل می‌شوند، منجر می‌گردد (اندیشمند، ۱۳۹۸). آنچه موجب توجه محققان ورزشی به سرمایه اجتماعی شد این است که نوع و میزان تعامل اجتماعی انسان‌ها در حوزه ورزش چه پیامدهای اجتماعی و اقتصادی برای کل جامعه دارد. در تحقیقات مشخص شده که افراد فعال در حوزه ورزش، سرمایه اجتماعی بالاتری دارند، و در نتیجه از اعتماد اجتماعی بالاتری هم برخوردار هستند (سیپل ، ۲۰۱۷). پاتنام اذعان داردکه ورزش به عنوان یک فعالیت گروهی با پتانسیل تولید سرمایه اجتماعی و به عنوان روابط اجتماعی غیررسمی به کار می‌رود و همچنین آن را به عنوان یک چارچوب برای ایجاد یا بهبود شبکه های روابط اجتماعی در قالب یک کار گروهی به کار می‌برند (مجابی و همکاران، ۲۰۱۳). بنابراین فعالیت های اجتماعی مانند مشارکت مستقیم در ورزش (به عنوان یک ورزشکار) و مشارکت غیرمستقیم در ورزش (به عنوان یک تماشاگر) توانایی ارتباط اجتماعی را افزایش می‌دهد و قادراست سرمایه اجتماعی را ایجاد کند (تونتز ،۲۰۱۵). ورزش به عنوان یکی از مظاهر فردی اجتماعی ضمن حفظ و بقای سلامت روحی و جسمی آحاد جامعه، جهت ایفای صحیح نقش های فردی، خانوادگی و اجتماعی حائز اهمیت است. ورزش علاوه بر این دارای منافع اجتماعی خردتری مانند: افزایش حرمت و اعتماد به نفس، صاحب قدرت و اختیار شدن گروه های فاقد مزیت اجتماعی، اصلاح و بهبود توانایی های اجتماع به پذیرش ابتکار و نوآوری، تقلیل در جرم، خرابکاری، تخلف و انحراف اجتماعی، افزایش وحدت اجتماعی و همکاری، گسترش هویت جمعی و افزایش همبستگی، تشویق بهترین بودن در جامعه، ایجاد اشتغال و درآمدهای جدید، افزایش تولید به وسیله ی افزایش سطح سلامت نیروی کار، بهبود و افزایش سلامت عمومی در جامعه و...می‌باشد (پارسامهر و همکاران، ۱۳۹۶) همچنان که از فواید اجتماعی ورزش برمی آید یکی از کارکردهای پنهان مشارکت ورزشی، ایجاد شبکه های دوستان و ایجاد پیوند و همبستگی بین افراد است که یکی از ابعاد سرمایه اجتماعی است. ایده محوری سرمایه اجتماعی در واژه روابط خلاصه می‌شود. به این صورت که اعضای جامعه با برقراری تماس با یکدیگر و پایدار ساختن آنها، قادر به همکاری با یکدیگر می‌شوند و به این طریق چیزهایی را کسب می‌کنند، که به تنهایی قادر به کسب آنها نمی‌باشند و یا با دشواری بسیار موفق به کسب آن ها می‌شوند. انسان ها از طریق مجموعه ای از شبکه ها به هم متصل می‌شوند و تمایل دارند که ارزش های مشترکی با سایر اعضای این شبکه ها داشته باشند. با گسترش شبکه ها آنها نوعی دارایی را تشکیل می‌دهند که می‌توان آن را به عنوان نوعی سرمایه تحت سرمایه اجتماعی مورد ملاحظه قرار داد (رحمانی و همکاران،۱۳۹۰)، ورزش و پرداختن به ورزش نیز می‌تواند از عوامل تقویت ابعاد سرمایه اجتماعی بالا، روحیه انعطاف پذیری و تنوع طلبی، مشارکت مدنی بالا، اعتماد اجتماعی و... . باشد که نشان از سلامت اجتماعی و روانی یک جامعه می‌تواند باشد (رحمانی، ۱۳۹۰). سرمایه اجتماعی پدیدهای است که حاصل تأثیر نهادهای اجتماعی، روابط انسانی و هنجارها بر روی کیفیت و کمیت تعامل های اجتماعی است، و تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد و توسعه کشورهای مختلف دارد (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۵). سرمایه اجتماعی بر خلاف سایر سرمایه ها به صورت فیزیکی وجود ندارد، بلکه حاصل تعاملها و هنجارهای گروهی و اجتماعی بوده است (ویل و همکاران، ۲۰۱۱). رویکردهای گوناگونی برای طبقه بندی و توصیف سرمایه اجتماعی وجود دارد مثلاً پوتنام، سرمایه اجتماعی را تمام ویژگیهای اجتماعی نهادها و سازمانها از قبیل اعتماد، هنجارها و شبکه های اجتماعی که همکاری و هماهنگی برای کسب سود متقابل را تسهیل می‌کنند، می‌داند (پوتنام، ۱۹۹۵،۱۹۹۳). کلمن سرمایه اجتماعی را قدرت توانایی مردم برای برقراری ارتباط با یکدیگر می‌داند (چادهاری ، ۲۰۱۱). بوردیو نیز در تعریف سرمایه اجتماعی آن را مجموعه‌ای از منابع بالفعل و بالقوه که سبب ایجاد شبکه پایداری از روابط متقابل کم وبیش نهادینه شده و ناشی ازآشنایی و مورد پذیرش قرار گرفته شدن توسط دیگران، متصل و مربوط باشد، تعریف می‌نماید (عبدالملکی و همکاران، ۱۳۹۳) بوردیو سه نوع سرمایه را مدنظر قرار می‌دهد که این اشکال سرمایه عبارت‌اند از شکل اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، شکل اقتصادی سرمایه بلافاصله قابل تبدیل به پول است. سرمایه فرهنگی نوع دیگر سرمایه است که در یک سازمان وجود دارد، این نوع سرمایه نیز در برخی موارد و تحت شرایطی قابل تبدیل به

سرمایه اقتصادی است و سرانجام شکل دیگر سرمایه، سرمایه اجتماعی است که به ارتباطات و مشارکت اعضای یک سازمان توجه دارد و می‌تواند به عنوان ابزاری برای رسیدن به سرمایه‌های اقتصادی باشد (عیوضلو،۱۳۹۱). سرمایهٔ اجتماعی مجموعه هنجارهای موجود در سیستم اجتماعی است که موجب ارتقای همکاری اعضای آن جامعه شده و موجب پایین آمدن سطح هزینه های تبادل و ارتباطات می‌شود. سرمایه اجتماعی به منزله زنجیره ای از اعتماد، مشارکت و انسجام نظام هدفمندی را شکل می‌دهند و انسان ها را در جهت دستیابی به هدف های ارزشمند هدایت می‌کند. در غیاب سرمایه اجتماعی، سایر سرمایه ها اثربخشی خود را از دست می‌دهند و بدون سرمایه اجتماعی پیمودن راه های توسعه و تکامل فرهنگی و اقتصادی، ناهموار و دشوار می‌شود (نعمت الهی، ۱۳۸۹). بوردیو در تبیین اینکه چرا طبقات اجتماعی متفاوت میزان‌های متفاوتی از مصرف در رشته‌های ورزشی خاص را دارند معتقد است که مصرف فرهنگی که شامل مصرف ورزشی نیز می‌شود بستگی به سلایق هر طبقه دارد و همچنین به مهارت‌ها و شناخت آنها از آن ورزش‌ها دارد. ورزش‌های مختلف در نزد طبقات مختلف از ترجیحات مختلفی برخوردار هستند در واقع مصرف ورزش به خصوص ورزش‌های خاص به مانند علایق آنها به برخی از رشته های خاص هنری و ادبی می‌باشد. ورزش و تیم های ورزشی به عنوانی یک نهاد مدنی می‌تواند در ایجاد سرمایه اجتماعی نقش مهمی ایفا می‌کند. در واقع می‌توان اذعان داشت که ارتباط بین ورزش و سرمایه اجتماعی می‌تواند یک رابطه دو سویه باشد به این معنی که ورزش می‌تواند باعث افزایش سرمایه اجتماعی شود. ایجاد سرمایه اجتماعی نیز باعث افزایش مشارکت بیشتر افراد در ورزش خواهد شد. ارتباط بین ورزش و سرمایه اجتماعی به یک موضوع مهم در جامعه شناسی ورزش تبدیل شده است. به عنوان مثال، آنسلر (۱۹۹۹) توضیح می‌دهد که ورزش سرمایه اجتماعی ایجاد می‌کند زیرا اعتماد به نفس را ایجاد می‌کند و احترام به قوانین را آموزش می‌دهد. ایجاد سرمایه اجتماعی در چارچوب یک باشگاه ورزشی جامعه دارای اهمیت است. مشارکت در باشگاه های ورزشی جامعه از شبکه های جامعه و اعتماد برخوردار است. لوی (۲۰۰۱) خاطرنشان کرد: ورزش تفریحی و مشارکت گسترده در همه انواع تفریحی بدنی باعث افزایش سرمایه اجتماعی و افزایش کیفیت زندگی برای افراد مشغول به فعالیت می‌شود. علاوه بر این، کوالتر (۲۰۰۷) نتیجه گرفت که مفهوم پراکنده و بحث برانگیز سرمایه اجتماعی برای برنامه های بازسازی اجتماعی / شمول اجتماعی مهم است. امروزه در حوزه تخصصی و آکادمیک ورزش شاهد این هستیم که گرایش هایی مثل مدیریت و برنامه ریزی ورزش، جامعه شناسی ورزش، روان شناسی ورزش و بهداشت ورزش و مواردی ازاین دست، به صورت گرایش تخصصی در دانشگاه ها تدریس می‌شود. ورزش با کارکردهای مثبتی مانند کاهش آسیب ها و انحرافات اجتماعی، افزایش انسجام اجتماعی، پیشگیری و مداخله نسبت به اختلافات روانی، کاهش فقر حرکتی و... می‌تواند موضوع تحقیقات و پژوهش های مهمی واقع شود (احمد بیگی، شهریار، خواجه نژاد، پریسا، ۱۳۹۲). ورزش می‌تواند به عنوان وسیله ای برای ایجاد روابط دوستانه و ارتباطات اجتماعی جدید به ویژه بین طبقات مختلف از لحاظ مذهب و قومیت مورد استفاده قرار گیرد. این افراد می‌توانند شامل ورزشکاران و مشارکت کنندگان غیرورزشکار (تماشاچیان) بوده و در نهایت می‌تواند به افزایش هنجارهای اعتماد و تعامل منجر شود. به عبارت بهتر، فعالیت‌های ورزشی می‌تواند موجب ایجاد ارتباط بین گروه‌ها در شبکه‌های اجتماعی مختلف شود (تانتز ،۲۰۰۵). همچنین بسیاری از سیاست گذاران و توسعه دهندگان فعالیت‌های فیزیکی که نقش مثبتی برای سرمایهٔ اجتماعی در افزایش فعالیت‌های ورزشی قائلند، معتقدند توجه به عوامل محیطی—اجتماعی گام اساسی در تحقیقات در زمینهٔ فعالیت های ورزشی است. از نظر آنها جوامعی با سرمایهٔ اجتماعی بالا در موقعیت بهتری برای تقویت هنجارهای مثبت اجتماعی به منظور انجام فعالیت‌های ورزشی قرار دارند و این عمل از طریق تقویت و تداوم اطمینان و اعتماد و همچنین وادار ساختن افراد به منظور دستیابی به اهداف مشترک (مانند افزایش امنیت در محیط) صورت می‌گیرد (لی چن و بی سی ، ۲۰۰۶). شواهد نیز نشان می‌دهند درک و احساس امنیت در فعالیت هایی مانند ورزش عامل بسیار مهم برای انجام آن به شمار می‌رود و جوامعی که در آنها هنجارهای مشترک و شبکه‌های اجتماعی غیررسمی وجود دارد، سطوح بالاتری از امنیت دارند (دفتر اماراسترالیا ،۲۰۰۲). آنچه موجب توجه محققان ورزشی به سرمایه اجتماعی شده، این است که نوع و میزان تعامل اجتماعی انسان‌ها درحوزهٔ ورزش چه پیامدهای اجتماعی و سیاسی برای کل جامعه دارد. امروزه درکشورهای اسکاندیناوی

درخصوص اثرهای مشارکت داوطلبانه در سازمان‌های ورزشی بر اعتماد اجتماعی و علاقه به امور سیاسی تحقیقات زیادی صورت گرفته است بسیاری از این تحقیقات مشخص شده که افراد فعال درحوزهٔ ورزش، سرمایه اجتماعی بیشتری دارند و در نتیجه از اعتماد اجتماعی بیشتری برخوردارند و علاقهٔ بیشتری به جهان پیرامون خود از جمله جهان سیاست دارند (شارع پور و حسینی راد، ۱۳۸۷). همانطور که بیان گردید، سرمایه‌ی اجتماعی نقش مهمی در توسعه‌ی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و همچنین، توسعه‌ی ورزش دارد. با توجه به اینکه جوانان و قهرمانان ملی مهمترین سرمایه‌های انسانی و آینده سازان کشور هستند، هنگامی که سرمایه‌ی اجتماعی و ابعاد آن در بین قهرمانان تشکیل شده و گسترش یابد، سبب مشارکت ورزشی، توسعه مدال اوری ورزشی بیشتر آنها و سلامت جامعه خواهد شد؛ ازاینرو، نیاز است مطالعاتی دراین زمینه صورت گیرد تا وضعیت سرمایه‌ی اجتماعی در بین این گروه مشخص گردد و از سوی دیگر وضعیت و ظرفیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور ناشناخته است که این باعث به هدر رفتن بیشتر سرمایه و به بی توجهی به پتانسیل نخبگان ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ورزشی می‌شود. در قرن ۲۱، سرمایه انسانی را به عنوان سرمایه اصلی کشورها می‌دانند. سرمایه اجتماعی بخشی از سرمایه انسانی است که در عرصه های مختلف و از جنبه ورزشی بروز و ظهور می‌نماید، شناخت و تحلیل وضعیت بهره مندی از نخبگان و چهره های شاخص و ستارگان در سایر عرصه های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی ناشناخته است اگرچه برخی مؤسسات تجاری کم و بیش از نام و تصویر اینگونه چهره ها در جهت بازاریابی و درآمدزایی بهره مند می‌باشند اما به نظر می رسدوضعیت نامشخص و بهره برداری پراکنده و جزیره گونه کمتر به منابع ملی توجه می‌شود(تانتز،۲۰۰۵). نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه های روشن تری برای بهره مندی از چهره های شاخص و نخبگان در توسعه ورزشی، فرهنگی و اجتماعی و در جهت منابع علی گام بردارد. لذا هدف این تحقیق تحلیل وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشورمی باشد.

سرمایه اجتماعی نقش مهمی در تجدید حیات اجتماعی دارد و خصوصاً اینکه این توانایی را دارد اغلب یک فعالیت اجتماعی و عضویت در باشگاه‌های ورزشی و گروه ها یکی از شکل‌های کلیدی معاشرت در زندگی اجتماعی است که پوتنام آن را عنصری مهم در سرمایه اجتماعی شخص می‌داند؛ گروه‌های ورزشی شبکه هایی ایجاد می‌کنند که باعث گسترش مشارکت اجتماعی افراد می‌شود (دلانی و کینی، ۲۰۰۵). احمدی و همکاران (۱۳۹۹)، بیان کردند که سرمایهٔ اجتماعی اثرهای مثبتی بر ابعاد حکمرانی خوب شامل شفافیت، بازرسی و توازن، دموکراسی و همبستگی در ورزش داشت. به‌علاوه، سرمایهٔ اجتماعی حدود نیمی از واریانس حکمرانی خوب در ورزش را تبیین کرد. پارسا مهر و همکاران (۱۳۹۶) در مقاله ای با عنوان تبیین نقش سرمایه اجتماعی در توسعه مشارکت ورزشی جوانان شهر یزد نشان می‌دهد که میانگین سرمایه اجتماعی و مشارکت ورزشی مردان نسبت به زنان بیشتر است و بین سرمایه اجتماعی و مؤلفه های عمده آن (اعتماد اجتماعی، هنجار اجتماعی، شبکه اجتماعی و مشارکت اجتماعی) با مشارکت ورزشی جوانان رابطه معناداری وجود دارد. نتایج حاصل از تجزیه و تحلیل چند متغیره نیز حاکی از آن است که سرمایه اجتماعی و مؤلفه های عمده آن توانسته اند بیش از ۱۵ درصد از تغییرات متغیر وابسته، یعنی مشارکت ورزشی را تبیین نمایند. به راین اساس و به عنوان نتیجه گیری نهایی می‌توان گفت که تلاش برای تقویت سرمایه اجتماعی جوانان می‌تواند استراتژی ارزشمندی برای گسترش مشارکت ورزشی آن ها باشد. لواندوسکی (۲۰۱۸) تحقیقی با عنوان ورزش، اعتماد و سرمایه اجتماعی در کلوپ های بولینگ در ایالات متحده بیان کردند، در زمینه ورزش، اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی، از نظر تئوری و تجربی به بهترین وجه به عنوان ویژگی طبقه بندی شده و طبقه بندی کننده تعامل انسان شناخته می‌شوند. ورزش اعتماد عمومی و سرمایه اجتماعی ایجاد نمی‌کند، بلکه باعث باز تولید و تقویت حضور این گونه منابع در امتداد خطوط اقتصادی و قومی می‌شود. استچوتف و همکاران (۲۰۱۸) در تحقیقی با عنوان مشارکت ورزشی و تشکیل سرمایه اجتماعی در بزرگسالی عنوان کردند که مشارکت منظم ورزش از طریق فعالیت های داوطلبانه، کمک به دوستان و مشارکت مدنی تأثیر مثبت بر سرمایه اجتماعی نوجوانان می‌گذارد. علاوه بر این، به نظر می‌رسد که این تأثیرات به طور عمده در کلوپ های ورزشی (بر خلاف سایر قالب های سازمانی) گسترش می‌یابد. کرسین الموس و وان درراست (۲۰۱۷) تحقیقی با عنوان درک سرمایه اجتماعی در کلوپ های ورزشی: مشارکت، مدت زمان و اعتماد اجتماعی بیان کردند که مشارکت و مدت زمان بر سطح اعتماد اجتماعی تأثیر نمی‌گذارد – نتیجه ای که در مطالعات پیمایشی در

دانمارک و هلند انجام شده است. این واقعیت که هیچ ارتباطی بین مشارکت و مدت زمان از یک طرف و اعتماد اجتماعی از طرف دیگر مشخص نمی‌شود، این ادعا را افزایش می‌دهد که حتی اگر مطالعات متعدد اعتماد بالاتری را در بین اعضای سازمانهای داوطلبانه نسبت به افراد غیر عضو پیدا کند، این را نشان می‌دهد نمی‌توان به جامعه پذیری اعضا نسبت داد. می‌توان گفت که سرمایه اجتماعی در روابط میان افراد تجسم می‌یابد و موقعی به وجود می‌آید که روابط میان افراد به شیو های دگرگون شود که کنش اجتماعی را تسهیل کند. یکی از مشکلات ورزش کشور استفاده نکردن از قابلیت‌ها و ظرفیت‌های موجود است. همانطور که بیان گردید، سرمایه‌ی اجتماعی نقش مهمی در توسعه‌ی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و همچنین، توسعه‌ی ورزش دارد. با توجه به اینکه جوانان و قهرمانان ملی مهمترین سرمایه‌های انسانی و آینده سازان کشور هستند، هنگامی که سرمایه‌ی اجتماعی و ابعاد آن در بین قهرمانان تشکیل شده و گسترش یابد، سبب مشارکت ورزشی، توسعه مدال اوری ورزشی بیشتر آنها و سلامت جامعه خواهد شد؛ ازاینرو، نیاز است مطالعاتی دراین زمینه صورت گیرد تا وضعیت سرمایه‌ی اجتماعی در بین این گروه مشخص گردد و از سوی دیگر وضعیت و ظرفیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور ناشناخته است که این باعث به هدر رفتن بیشتر سرمایه و به بی توجهی به پتانسیل نخبگان ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ورزشی می‌شود. در قرن ۲۱، سرمایه انسانی را به عنوان سرمایه اصلی کشورها می‌دانند. سرمایه اجتماعی بخشی از سرمایه انسانی است که در عرصه های مختلف و از جنبه ورزشی بروز و ظهور می‌نماید، شناخت و تحلیل وضعیت بهره مندی از نخبگان و چهره های شاخص و ستارگان در سایر عرصه های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی ناشناخته است اگرچه برخی مؤسسات تجاری کم و بیش از نام و تصویر اینگونه چهره ها در جهت بازاریابی و درآمدزایی بهره مند می‌باشند اما به نظر می رسدوضعیت نامشخص و بهره برداری پراکنده و جزیره گونه کمتر به منابع ملی توجه می‌شود. نتایج این پژوهش می‌تواند زمینه های روشن تری برای بهره مندی از چهره های شاخص و نخبگان در توسعه ورزشی، فرهنگی و اجتماعی و در جهت منابع علی گام برداردر اقتصاد باید هزینه کرد تا به سود رسید، در بسیاری از موضوعات فرهنگی از جمله ورزش هر هزینه ای شود نوعی سرمایه گذاری است چرا که بسیاری از هزینه ها را در آینده کاهش خواهد داد و موجب ایجاد جامعه ای سالم و با نشاط می‌شود. هر سال در بودجه سالانه بخشی از هزینه های برای مبارزه با آسیب های اجتماعی مثل اعتیاد است افزود: در صورتی که اگر در گذشته در زمینه های فرهنگی و به خصوص ورزش سرمایه گذاری خوبی می‌شد، امروز علاوه بر شادابی بیشتر جامعه، اساساً بسیاری از این آسیب های اجتماعی کمتر بروز پیدا می‌کرد. با توجه به انقلاب صنعتی چهارم ونقش تکنولوژی در زندگی امروز ورزش در جبران آسیب های اجتماعی تأثیر مهمی دارد. به نظر می‌رسد سایر کشورهای توسعه یافته به شکل اثربخش تری از چهره های شاخص ورزشی در توسعه سرمایه اجتماعی بهره می‌جویند درحالی که سهم وضعیت سرمایه اجتماعی ورزش ایران به نظر محقق مبهم و ناشناخته است لذا سعی در پاسخ به این سؤال دارد که وضعیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور چگونه است؟

روش شناسی پژوهش

روش انجام این پژوهش کیفی است. راهبرد تحقیق در این مطالعه تحلیل داده بنیاد روش اشتراوس و کوربین بود. جامعه آماری شامل ورزشکان ملی که سابقه مدال آوری در بازی های آسیایی، جهانی و المپیک دارند می‌باشد بود، که طبق استعلامی که از کمیته المپیک گرفته شده یک لیست ۵۰ نفری به عنوان جامعه آماری پژوهش حاضر تهیه گردید. روش نمونه¬گیری به‌صورت نمونه‌گیری غیر احتمالی ، با انتخاب هدفمند و با حداکثر تنوع یا ناهمگونی استفاده شد. اندازه نمونه در این پژوهش بر مبنای شاخص اشباع نظری برابر با ۱۶ نفر بود. هنگامی‌که اشباع نظری رخ می¬دهد محقق نمی-تواند اطلاعات بیشتری را به موارد قبلی اضافه کند و محقق شاهد الگوهای تکراری داده¬ها خواهد بود در این وضعیت نمونه¬گیری خاتمه می¬یابد چراکه نمونه¬های بیشتر به بسط تحقیق و تبیین بیشتر آن کمکی نمی-کنند. علاوه بر این، در این تحقیق جمع¬آوری اطلاعات به شکل کتابخانه‌ای و میدانی انجام گرفت. برای گردآوری اطلاعات ابتدا ادبیات و پیشینه تحقیق با استفاده از کتب، مجلات، پایان¬نامه¬های مربوط، آیین¬نامه و اسناد مرتبط و سایت¬های اینترنتی موردبررسی قرار گرفت. پس از تهیه راهنمای مصاحبه به نمونه آماری مراجعه شد و

داده¬های موردنیاز با استفاده از مصاحبه‌های باز جمع¬آوری شد. نخستین گام در ساخت نظریه زمینه¬ای انجام کدبندی باز است. کدگذاری باز شامل تعداد کدهای اولیه می‌باشد که شناسایی‌شده است و با توجه به مفاهیم آن‌ها دسته‌بندی خواهند شد (کریوگر و نیومن ، ۲۰۰۶). در مرحله دو که به کدگذاری محوری مرسوم است، شامل دسته‌بندی بر اساس سؤالات تحقیق می‌باشد که در این پژوهش شامل شرایط علی، زمینه‌ای، مداخله‌گر، راهبردها و پیامدها می‌باشد. مفاهیم یا کدهای به‌دست‌آمده در این مرحله، سنگ بنای مقوله¬های عمده بعدی و نیز اجزای اصلی نظریه زمینه¬ای در حال ظهور را شکل می¬کند (محمدپور، ۲۰۱۳). درنهایت مرحله سوم یا کدگذاری انتخابی صورت می‌گیرد که مدل نهایی پژوهش شکل‌گرفته و ارائه می‌شود

لازم به ذکر است به جهت جنبه نو بودن تحقیق و محدودیت احتمالی داده‌ها، از رویکرد مثلث سازی استفاده شد. مثلث سازی به فرایند استفاده از رویکردها و منابع گوناگون جهت جمع‌آوری اطلاعات در تحقیق اطلاق می‌شود (اسکینر، ادواردز و کوربت، ۲۰۱۴). با توجه به استفاده از شیوه مثلث سازی (استفاده از منابع چندگانه شامل منابع کتابخانه‌ای، گروه کانونی با کارشناسان و مصاحبه با متخصصان) در این تحقیق از موارد منابع متنوع به‌منظور جمع‌آوری اطلاعات استفاده شد. علاوه بر این، در پژوهش حاضر جهت سنجش روایی از معیارهای اسکینر و همکاران (۲۰۱۴) که در جدول شمارهٔ ۱ به آن اشاره‌شده است استفاده شد.

جدول ۱- روش‌های اطمینان از روایی

روش‌ها	نحوه اجرا در این پژوهش
درگیری طولانی‌مدت	افزایش حساسیت نظری، مشارکت عملی و ارتباط با مشارکت‌کنندگان برای ارزیابی برداشت‌های محقق
مشاهده پایدار	مشارکت عملی محقق و حضور در محیط مشارکت و اکتشاف جزئیات تجارب مشارکت‌کنندگان
بازرسی مجدد مسیر کسب اطلاعات	انجام بازرسی ادواری اطلاعات و کدهای به‌دست‌آمده به جهت پیشگیری از سوگیری و اطمینان از صحت، توسط محقق و یک همکار (دانشجوی دکتری) آشنا به موضوع موردپژوهش
چک کردن	بررسی اطلاعات به‌دست‌آمده به کمک گروه تحقیق و نظرسنجی از مصاحبه‌شوندگان در خصوص نتایج
مثلث سازی	استفاده از منابع متعدد برای جمع‌آوری داده‌ها
مقایسه مستمر	مقایسه داده‌های به‌دست‌آمده از منابع موردبررسی با سایر منابع به‌صورت مستمر در تمام طول تحقیق

برای محاسبه پایایی با روش توافق درون موضوعی دو کدگذار، از یک متخصص مدیریت ورزشی که در مراحل انجام پژوهش حضورداشته و از آگاهی مناسبی در خصوص این پژوهش برخوردار بود، درخواست شد تا به‌عنوان همکار در کدگذاری تحقیق شرکت کند. آموزش‌ها و تکنیک‌های لازم جهت کدگذاری به همکار تحقیق انتقال داده شد. سپس محققان به همراه همکار، به‌عنوان نمونه دو مورد از مصاحبه‌ها را کدگذاری کرده و درصد توافق درون موضوعی محاسبه شد که با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد:

$$\text{درصد توافق درون} = \frac{\text{۲×تعداد توافقات}}{\text{تعداد کل کُدها}} \times ۱۰۰٪$$

در جدول شمارهٔ ۲ مشاهده می‌شود، تعداد کل کدهای که به ثبت رسیده است در سه مصاحبه مورد بررسی معادل ۴۱ کد، تعداد کل توافقات بین کدها معادل ۱۶ می‌باشد. همچنین، پایایی بین کدگذاران برای مصاحبه‌های انجام‌گرفته در این پژوهش معادل ۷۸ درصد است؛ لذا، با توجه به این‌که میزان پایایی بیشتر از ۶۰ درصد می‌باشد، قابلیت اعتماد کدگذاری‌ها مورد تأیید بوده و می‌توان گفت که میزان پایایی تحلیل مصاحبهٔ کنونی مناسب می‌باشد.

جدول ۲- محاسبه پایایی

ردیف	شماره مصاحبه	تعداد کل کدها	کدهای موردتوافق	کدهای عدم توافق	پایایی
۱	۴	۱۰	۴	۲	۰/۸۰
۲	۹	۱۵	۶	۳	۰/۸۰
۳	۱۲	۱۶	۶	۴	۰/۷۵
جمع		۴۱	۱۶	۹	۰/۷۸

لازم به ذکر است کلیه تحلیل¬های آماری با کمک نرم-افزار Maxqda نسخه ۲۰۲۰ انجام گرفت. نرم‌افزار MAXQDA، نرم‌افزاری پیشرفته جهت تجزیه‌وتحلیل کیفی داده‌ها است که بسیار در حوزه‌های علوم اجتماعی و علوم انسانی و غیره کاربرد دارد. این نرم‌افزار برای دانشجویان، پژوهشگران، اساتید و مؤسسات تحقیقاتی که خواهان به‌کارگیری روش‌های تحقیق کیفی، از جمله: روش نظریه زمینه‌ای یا داده بنیاد، روش تحلیل محتوا هستند، بسیار کارگشا می‌باشد. با بهره‌گیری از این نرم‌افزار می‌توان پژوهش‌های کیفی را بازمان کمتر، دقت و سهولت بیشتر به انجام رساند (بهشتی،۱۳۹۵).

نتایج و یافته‌های تحقیق

با استناد به کدگذاری مرحله اول که به کدبندی اولیه معروف است، از طریق بازبینی مصاحبه¬های انجام گرفته با صاحب¬نظران ۱۰۹ کدباز شناسایی گردید. حال که کلیه داده¬ها کدگذاری شده و کدها یا مفاهیم اولیه متعددی ساخته شدند، مرحله دوم کدگذاری داده¬ها با نام کدگذاری محوری آغاز می¬شود. لازم به ذکر است که برای شناسایی کدهای باز تک تک مصاحبه¬ها مورد مطالعه قرار گرفت و عوامل مرتبط به عنوان کد شناسایی گردید، و با توجه به معانی که کدها داشتن دسته¬بندی شدند که از این طریق کدبندی محوری انجم شد. در نهایت کدبندی گزینشی با توجه به معنی و کاربرد عوامل شناسایی شده که مطابق با نظریه داده بنیاد بود صورت گرفت

عوامل عِلّی مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور کدامند؟

✓ جدول (۴-۳): کدهای اولیه و کدبندی ثانویه (متمرکز) عوامل علی

کد اولیه (باز)	کد محوری	کد گزینشی
شایسته گزینی	وجود ظرفیت رفتاری	عوامل علی
وجود نگرش مثبت جامعه نسبت به جامعه		
افزایش آگاهی و شناخت نقش		
وجود کانال‌های ارتباطی بین جامعه ورزشکار		
اعتماد سازی	هم‌افزایی	
تعاملات دوسویه موثر		

	هنجاری	توسعه اخلاق حرفه‌ای
		فرهنگ احترام متقابل
		مشارکت در اجتماع
	عوامل فردی	شرایط فیزیکی
		شرایط روحی روانی
		استعداد فردی
		وجود انگیزه های درونی و بیرونی
	عوامل جامعه پذیری	قوانین مقررات حاکم در جامعه
		جامعه پذیری
		دیگاه جامعه
		میزان علاقه پذیرش

نتایج بدست آمده نشان داد که عوامل عِلّی مؤثر مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۱۷ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است.

عوامل زمینه‌ای مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور کدامند؟

جدول (۴-۴): کدهای اولیه و کدبندی ثانویه (متمرکز) عوامل زمینه‌ای

کد اولیه (باز)	کد محوری	کد گزینشی
حمایت اجتماعی	**سازگاری محیطی**	**عوامل زمینه ای**
هنجارهای اجتماعی		
تعارضات بیرونی		
سازگاری فرهنگی		
ارزیابی استانداردهای امکانات و فضاها	**زیرساخت و بسترها ی مناسب**	
کیفیت مهندسی و ایمنی زیرساخت فضاهای ورزشی		
فناوری های کمک آموزشی در بهبود ورزش		
وجود کیمیت و کیفیت های ناهماهنگ به لحاظ فضا و امکانات ورزشی		
ارزیابی تناسب توزیع امکانات و فضاهای ورزشی		
ارزیابی معماری و زیبایی شناختی امکانات و تجهیزات ورزشی	**ارزشها و هنجارها**	
استفاده از فضاهای مرده و بلا استفاده بعنوان یکی سرمایه ورزشی		
استخراج هنجارها از فرهنگ ملی		
توجه به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف		
حفظ و مراقبت از ارزشها و هنجارهای مناسب		
بازتولید ارزشهای متناسب با شرایط روز		
احساس تعلق به دیگران	**پیوندها و**	
اعتماد متقابل بین ورزشکار و دیگر افراد جامعه		

همکارای و مشارکت داوطلبانه برای رفع مشکلات دیگران	**اعتماد بین فردی**
مشارکت در فعالیت های جمعی جامعه	
رفت و آمد با دیگران	

نتایج بدست آمده نشان داد که عوامل زمینه‌ای مؤثر مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۲۰ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است.

عوامل مداخله‌گر مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور کدامند؟

جدول (۴-۵): کدهای اولیه و کدبندی ثانویه (متمرکز) عوامل مداخله‌گر

کد اولیه (باز)	کد محوری	کد گزینشی
تغییر پایگاه اقتصادی – اجتماعی	**سبک زندگی**	**عوامل مداخله‌گر**
زندگی فردی و دور بودن از خانواده		
مدیریت ارتباط با دوستان و اقوام		
تغییر سبک زندگی سنتی به سبک زندگی مدرن		
تغییر پوشش ظاهری		
مدیریت تماشای رسانه ها و فضای مجازی		
نوع رفتار خانواده		
نوع رفتار محیط های آموزشی نسبت به ورود فرد به ورزش		
تحرک بعد مالی و اقتصادی	**تحرک اجتماعی**	
الگو پذیری در دیگر کشورها و نشر آن در بین جوانان کشور		
تاکید بر هویت ملی و اجتماعی خود در دیگر کشورها		
بدست آوردن مقبولیت اجتماعی به واسطه اجتماعی شدن		
مقابله با ناهنجاری ها و فساد	**حرفه‌ای شدن ورزشکاران**	
توجه به مسئولیت‌های اجتماعی		
احترام گذاشتن و رعایت مفاد قرارداد بین بازیکن و باشگاه		
بالارفتن انتظاررات جامعه و ورزشکاران از همدیگر		
افزایش کیفیت زندگی	**انگیزه**	
تنوع دادن به زندگی		
امکان برقراری روابط دوستانه		
داشتن اندام متناسب		
اغنای حس جلوه گری		
مدیریت بهتر امورات خانواده		
بهبود سلامت جسمانی		

نتایج بدست آمده نشان داد که عوامل مداخله‌گر مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۲۳ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است.

راهبردهای مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور کدامند؟

جدول (۴-۶): کدهای اولیه و کدبندی ثانویه (متمرکز) راهبردها

کد اولیه (باز)	کد محوری	کد گزینشی
همکاری با نهادهای اجتماعی و مدنی	روابط انجمنی	راهبردها
عضویت در نهادهای اجتماعی و مدنی		
حضور در برنامه های اجتماعی و مدنی		
کمک مالی و فکری به نهادهای اجتماعی و مدنی		
قبول مسئولیت اجرایی در نهادهای اجتماعی و مدنی		
تخصیص بودجه کافی برای حمایت از ورزشکاران	عوامل مالی و اقتصادی	
بالابردن بودجه ورزش		
فراهم کردن بسترهای حمایت مالی بخش خصوصی		
هزینه کردن خانواده ها		
رفع موانع مالی و اقتصادی		
فراهم کردن بستر درآمدزایی		
حمایت رسانه های گروهی از ورزشکاران	حمایت	
حمایت مسئولین از ورزشکاران		
حمایت نهادهای آموزشی مانند دانشگاه ها		
تشویق و حمایت توسط اعضای خانواده		
حمایت سازمان های غیرانتفاعی مردم نهاد (سمن ها).		
انتخاب مدیران با توجه به شایستگی های مدیریتی	استراتژی های مؤثر	
الگو سازی ورزشکار		
برگزاری جشنواره های ورزشی		
سناریو نویسی برای سرمایه های ورزشی		
شناسایی نقاط قوت و ضعف		
همگانی کردن ورزش		
تشکیل و حمایت از سازمانهای مردم نهاد		

نتایج بدست آمده نشان داد که راهبردهای مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۲۳ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است.

پیامدهای حاصل از ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور کدامند؟

جدول (۴-۷): کدهای اولیه و کدبندی ثانویه (متمرکز) پیامدها

کد اولیه (باز)	کد محوری	کد گزینشی
افزایش نشاط اجتماعی جامعه	پیامدهای اجتماعی	
کاهش نگاه تبعیض جنسیتی در جامعه		
افزایش سلامت جامعه		
کم شدن بزهکاری در جامعه		
ارتقای سلامت روانی جامعه		
بهره‌مندی همه جامعه از ورزش		

پیامدها	توسعه چهارگانه سطوح ورزش تربیتی	دسترسی آسان به فضاها ی ورزشی
		توسعه فردی و اجتماعی ورزشی
		رشد و توسعه ورزش در همه ابعاد و حوزه‌های ورزش
		موفقیت بیشتر ورزشکاران در میادین بین‌المللی و خشنودی جامعه
	بهبود شاخص سلامتی در جامعه	سالم بودن جامعه
		جامعه شادابتر
		داشتن نسل سالم در آینده
		بالا رفتن میزان شاخص سلامتی در جامعه بخصوص در بین نوجوانان و جوانان
		پایین آمدن کم تحرکی وبالا رفتن میزان تحرک بدنی در بین جامعه
		مبارزه با پدیده چاقی و افزایش وزن بخصوص در جامعه
		کاهش بزهکاری و افزایش سلامت روان و جسم جامعه
		کاهش بودجه درمان و کاهش مرگ و میر
		افزایش هزینه در ورزش و ارتقا سلامت جامعه
	پیامدهای شخصی	بهبود عملکرد حرکتی ورزشکاران
		ارتقاء روحیه مبارزه طلبی ورزشکاران
		پرورش انگیزه مثبت در ورزشکاران
		تلاش بیشتر در راه رسیدن به اهداف
		ارتقای سلامت جسمانی ورزشکاران
		کمتر شدن لغزش های احتمالی
		بالا رفتن مقبولیت این افراد در جامعه

نتایج بدست آمده نشان داد که پیامدهای حاصل از ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۲۶ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است.

براساس ترکیب لایه‌های ارائه شده در صفحات قبل، مدل نهایی تحقیق به شرح زیر است:

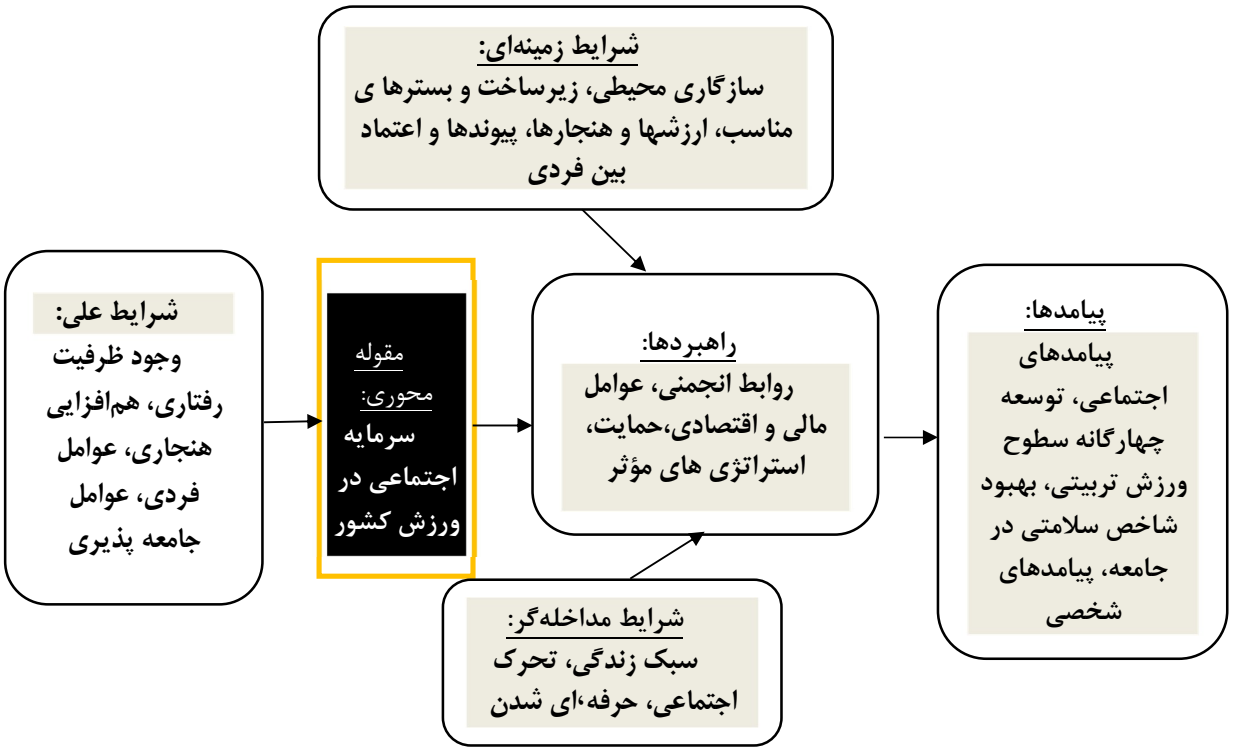

شکل (٤-١): مدل نهایی ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور

بحث و نتیجه گیری

هدف از این پژوهش بررسی تحلیل وضعیت سرمایه ورزشی در ایران بود. به منظور ارائه یک مدل نظام مند و شماتیک از یافته‌های برخاسته از داده‌های کدگذاری شده، از رویکرد نظام-مند نظریه داده بنیاد که توسط اشتراوس و کوربین (۱۹۹۸) ارائه شده، استفاده شد. مدل نظام‌مند از لایه‌های تفکیک شده‌ای حاصل شده است و براساس قرار گرفتن این لایه‌ها در کنار هم، مدل نهایی تحقیق ارائه می‌شود. در ادامه این لایه‌ها به تفکیک کدهای حاصل شده بررسی و تحلیل می‌گردد. منظور از شرایط علی، مقوله‌هایی مربوط به شرایطی است که بر مقوله محوری که همان بررسی تحلیل وضعیت سرمایه ورزشی در بین مخاطبان این حوزه است تأثیر می‌گذارد (دانایی‌فرد و امامی، ۱۳۸۶، ص. ۲۶). عوامل عِلّی مؤثر ایجاد سرمایه اجتماعی در ورزش کشور از ۴ مولفه و ۱۷ کد مستخرج شده تشکیل گردیده شده است، وجود ظرفیت های رفتاری یکی از موارد شناسایی شده بود. ظرفیت‌های رفتاری این امکان را به شخص می‌دهد که زندگی خود را در سطح مطلوب روانی نگه دارد و این توانایی را به صورت رفتار سازگارانه و عمل مثبت و مؤثر متبلور سازد . یکی از راه‌های پیشگیری از بروز مشکلات روانی و رفتاری ارتقاء ظرفیت رفتاری افراد می‌باشد که از طریق آموزش مهارتهای زندگی جامه عمل می‌پوشد. مهارتهای زندگی عبارت است از مجموعه‌ای از توانایی‌ها که زمینه سازگاری و رفتار مثبت و مفید را فراهم می‌آورند. نیازهای زندگی امروز، تغییرات سریع اجتماعی فرهنگی، تغییر ساختار خانواده، شبکه گسترده و پیچیده ارتباطات انسانی و تنوع، گستردگی و هجوم منابع اطلاعاتی انسان ها را با چالشها، استرس‌ها و فشارهای متعددی روبرو نموده است که مقابله مؤثر با آنها نیازمند توانمندی‌های روانی- اجتماعی است. فقدان مهارت‌ها و تواناییهای عاطفی، روانی و اجتماعی افراد ورزشکار را در مواجهه با مسائل و مشکلات آسیب پذیر نموده و آنها را در معرض انواع اختلالات روانی، اجتماعی و رفتاری قرار می‌دهد پژوهش‌های بی‌شمار

نشان داده‌اند که بسیاری از مشکلات بهداشتی و اختلالات روانی عاطفی ریشه های روانی اجتماعی دارند، از جمله پژوهش در زمینه سوء مصرف مواد نشان داده است که سه عامل مهم با سوء مصرف مواد رابطه دارند که عبارتند از عزت نفس ضعیف، ناتوانی در بیان احساسات و فقدان مهارتهای ارتباطی. این واقعیات باعث شده که صاحب‌نظران و متخصصان حیطه بهداشت روانی در جهان تمام کوشش و توجه خود را حول محور برنامه‌های پیشگیری در سطح اول متمرکز سازند. به همین منظور برنامه‌های پیشگیری هم در سطح عام و با هدف کاهش و کنترل انواع آسیب‌های روانی – اجتماعی و هم در سطح خاص و در رابطه با کاهش و کنترل مشکلات خاص (از قبیل وابستگی دارویی ؛ افسردگی ؛ و ...) در نقاط مختلف جهان طراحی و به مورد اجرا گذاشته شده‌است. مهارتهای زندگی شامل مجموعه ای از توانایی‌ها هستند که قدرت سازگاری و رفتار مثبت و کارآمد را افزایش می‌دهند. در نتیجه شخص قادر می‌شود بدون این که به خود یا دیگران صدمه بزند، مسئولیت‌های مربوط به نقش اجتماعی خود را بپذیرد و با چالش‌های روزانه اجتماع به شکل مؤثر روبه‌رو شود فرایند نقش مهارت‌های زندگی در ارتقای بهداشت روان را به شکل زیر می‌توان نشان داد: یادگیری موفقیت آمیز مهارتهای اجتماعی برای ورزشکاران، احساس یادگیرنده را در مورد خود و دیگران تحت تأثیر قرار می‌دهد و علاوه بر این کسب این مهارتها نگرش دیگران را نیز در مورد فرد تغییر می دهد. موارد بیان شده می‌تواند به فرهنگ احترام متقابل نیز منتهی شود و اینکه تعاملات تعاملات دوسویه را افزایش دهد که در نهایت این موارد منجر به تشکیل متغیر هم‌افزایی هنجاری می‌شود. دیگر شاخصی که شناسایی شد عوامل فردی بود که در این رابطه باید گفت یکی از موارد مهم در بحث سرمایه اجتماعی برای ورزشکاران است چون عوامل فردی یکی از مواردی است که ورزشکاران را از غیره ورزشکار جدا می سازد، عوامل فردی در ورزشکار بیشتر نمایان است، مانند اخلاق و رفتار آنها که بیشتر مورد توجه جامعه است یا وضعیت بدنی و فیزیکی آنها یکی از شاخصه‌های مهم این افراد از دیدگاه جامعه است. این موارد در نهایت به جامعه پذیری افراد تبدیل می شود. باحثی که با محوریت جامعه پذیری در حوزه ورزش مطرح می شوند طیف وسیعی را تشکیل می دهند، اینکه چگونه بعضی افراد با علاقه فراوان به انجام فعالیت های ورزشی یا تماشای رقابت های ورزشی می پردازند، ولی دیگران چنین علایقی ندارند؛ چگونه عده ای خودشان را به عنوان ورزشکار می شناسانند و وقت و هزینه خود را صرف فعالیت در یک رشته ورزشی خاص میکنند و دیگران نیز آنها را به عنوان ورزشکار می‌شناسند. ورزشکار شدن دارای الزاماتی است که فرد باید علاوه بر توان بدنی، آنها را در جامعه فرا بگیرد.

منظور از شرایط زمینه‌ای، شرایط خاصی است که بر راهبردها تأثیر می‌گذارد (دانایی‌فرد و امامی، ۱۳۸۶، ص. ۲۶). در عوامل زمینه‌ای سازگاری محیطی یکی از عوامل شناسایی شده بود که مورد توجه قرار گرفته بود. ورزشکاران برای این که در جامعه به عنوان یک سرمایه اجتماعی شناسانده شودند باید با اجتماع سازگاری پیدا کنند که این مورد دارای مولفه های متعددی مانند حمایت اجتماعی، هنجارهای اجتماعی و غیر می باشد. حمایت اجتماعی مفهومی چند بعدی است که به اشکال و طرق مختلفی تعریف شده است. سارافینو (۱۹۹۸) حمایت اجتماعی را میزان برخورداری از محبت، همراهی، مراقبت، احترام، توجه و کمک دریافت شده توسط فرد از سوی افراد یا گروه های دیگر نظیر اعضای خانواده، دوستان و دیگران مهم تعریف کرده اند. در مجموع، شاید بتوان گفت که حمایت اجتماعی یعنی این احساس که شخص مورد توجه دیگران است و دیگران برای او ارزش قائلند و این که او به یک شبکه اجتماعی متعلق است (ریاحی و همکاران، ۱۳۸۹). حمایت اجتماعی دارای سه مقوله عاطفی، ابزاری و اطلاعاتی است. حمایت اجتماعی عاطفی به معنی در دسترس داشتن فردی برای تکیه کردن و اعتماد داشتن به وی، به هنگام نیاز است. این نوع از حمایت می تواند شخص را به داشتن احساس راحتی و آسایش، اطمینان، تعلق داشتن و مورد محبت قرار داشتن به هنگام فشار و تنش مجهز نمایند. حمایت اجتماعی ابزاری به کمک های مادی، عینی و واقعی دریافت شده توسط یک فرد از سوی دیگران اطلاق می گردد و حمایت اجتماعی اطلاعاتی شامل دادن توصیه ها، جهت گیری ها، پیشنهادات، یا بازخوردها

به یک فرد راجع به چگونگی عملکردش می باشد که در نهایت این موارد به ارزشها و هنجارهای جامعه مبدل می‌گردد که لازمه‌ی سرمایه اجتماعی می‌باشد. (مازیاری، ۱۳۹۱). در رابطه به ارزشها و هنجارها می‌توان به مباحثی مانند توجه به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف اشاره کرد، که ورزشکاران تاجای که امکان دارد به فرهنگ های مختلف در کشور آشنایی داشته باشند و در تضاد با این فرهنگ‌ها گام برندارند و با احترام گذاشتن به آنها می‌توانند دیدگاه افراد آن جامعه به خود جاب نمایند. همچنین تاکید بر فرهنگ ملی داشته و در حفظ در میادین ملی و بین المللی کوشا باشند. پیوند و اعتماد بین فردی یکی دیگر از مواردی بود که شناسایی شد. برای ایجاد اعتماد باید ورزشکار اجتماعی باشد و اینکه آداب معاشرت درستی با دیگران داشته باشد و بتواند یک رفت و آمد درست و سالم داشته که به دور از حواشی منفی باشد و همچنین باید پارافراتر نهاده و در فعالیتهای جمعی که در جامعه وجود دارد مشارکت نماید. از این رو است که یک ورزشکار می‌تواند به درستی اعتماد مناسبی با دیگران داشته باشد.برای انجام مواردی که بیان شد وجود زیر ساخت‌ها و بسترهای مناسب عامل الزامی است چرا که اگر این بسترها نباشد نمی‌توان اقدام مناسبی انجام داد. فناوری‌های آموزشی مناسب در بهبود ورزش یکی از این ززیرساخت ها است که باید مورد توجه قرار گیرد. تناسب توزیع امکانات و فضاهای ورزشی دیگر عاملی است که باید وجود داشته باشد تا ورزشکار بتواند رشد کند و با دیگر افراد جامعه در ارتباط باشد.

منظور از شرایط مداخله‌گر، شرایطی است که بر راهبردها تأثیر می‌گذارد (دانایی‌فرد و امامی، ۱۳۸۶، ص. ۲۶). سبک زندگی یکی ازعوامل مداخله‌ای شناسایی گردید. یکی از مفاهیم روانشناختی که در شکل‌گیری ویژگی‌های شخصیتی بازیکنان موثر است سبک زندگی است بخشی از زندگی است که عملاً تحقق می یابد و دربردارنده طیف کامل فعالیت‌هایی است که افراد در زندگی روزمره خود انجام می‌دهد بنابراین طیف فعالیت‌های مختلف افراد در هر عرصه از زندگی می‌تواند سازنده سبک زندگی آن ها در آن عرصه باشد (رضوی زاده، ۱۳۸۶). سازمان جهانی (۱۹۴۸) تعریف جالبی از سبک زندگی ارائه می‌کند نقطه به اعتقاد این سازمان به اصطلاح سبک زندگی به روش زندگی مردم و بازتابی کامل از ارزشهای اجتماعی طرز برخورد و فعالیت ها اشاره دارد همچنین ترکیبی از الگوهای رفتاری و عادات فردی در سراسر زندگی که در در پی فرایند جامعه پذیری به وجود آمده است (استاجی، ۱۳۸۵) سبک زندگی نمایانگر نگاه فردی فرد به زندگی جهان و ارزشهای مورد قبول است به بیان دیگر سبک زندگی سمبل و نماد هدایت افراد یک جامعه است که تمامی جنبه های زندگی آنها را در بر می‌گیرد شیوه زندگی سالم منبع ارزشمند برای کاهش شیوع و تاثیر مشکلات بهداشتی و ارتقاء سلامت تطابق با عوامل استرس زای زندگی و بهبود کیفیت زندگی است سبک زندگی به ما کمک می‌کند تا آنچه را که مردم انجام می دهند دلیل انجام شان و معنی عملشان برای خودشان و دیگران را درک کنیم (احمدی ،۱۳۹۴). سبک زندگی بدون شک یکی از مواردی است که مورد توجه جامعه و بخصوص رسانه‌ها می‌باشد که باید به نحوی باشد که جامعه و افراد آن را پذیرا باشند و عاملی نباشد که ورزشکار را از جامعه دور کند و ورزشکار را در سطح بالای نشان دهد. ورزش یکی از فعالیت های مهم انسانی است و تقریبا هیچ جامعه بشری را با هر درجه از پیشرفت و یا عقب ماندگی نمی توان یافت که درآن ورزش به گونه ای وجود نداشته باشد. ورزش به عنوان یکی از مهمترین نهادهای جامعه جدید دارای تاثیرات مهمی برای ابعاد مهمی از زندگی مردم است. بخش عمده ای از جمعیت هرجامعه‌ای به اشکال گوناگون مانند شرکت در مسابقات و فعالیت های ورزشی،تحصیل ورزش و... با ورزش سروکاردارند، که نشان دهنده تحرک اجتماعی ورزشکاران می‌باشد. جدا از موارد گفته شده برای تحرک اجتماعی می‌توان به مسئولیت اجتماعی آنها در جامعه اشاره کرد که در جایگاه‌هی که هستند بتوانند مسئولیت خود را در قابال جامعه انجام دهند مثلا در کارهای خیرخواهانه پیش قدم شوند و یا اینکه در مبارزه با فساد با توجه به جایگاه‌ی که دارند گام بردارند. موارد بیان شده در نظریه جامعه شناختی به عنوان مولفه‌های حرفه‌ی ورزشکاران شناخته شده که باید ورزشکار حرفه‌ای اقداماتی در جهت وضعیت جامعه انجام دهد و دور از جامعه نباشد. آخرین مورد شناسایی شده در مورد مواد مداخله گر انگیزه بود که شناسایی گردید. این مورد را می‌توان بعنوان یک عامل که تکمیل کننده دیگر عوامل می‌باشد، دید. از این

رو عواملی مانند مدیریت بهبود امورات، امکان برقرار روابط دوستانه از مولفه های انگیزه برای سرمایه اجتماعی می باشند که در نهایت باعث بهبود روابط ورزشکار در جامعه می‌شود و همچنین بعد فردی آن نیز داشتن تناسب اندام و بهبود سلامت جسمانی است که مولفه‌های اثرگذار انگیزه در جهت تبدیل به سرمایه اجتماعی است.

منظور از راهبردها، کنش‌ها یا برهم‌کنش‌های خاصی است که از پدیده محوری منتج می‌شود (دانایی‌فرد و امامی، ۱۳۸۶، ص. ۲۶). سرمایه اجتماعی پدیده‌ای است که حاصل تأثیر نهادهای اجتماعی، روابط انسانی و هنجارها بر روی کیفیت و کمیت تعامل های اجتماعی است، و تأثیر قابل توجهی بر اقتصاد و توسعه کشورهای مختلف دارد (زارعی متین و همکاران، ۱۳۹۵). سرمایه اجتماعی بر خلاف سایر سرمایه ها به صورت فیزیکی وجود ندارد، بلکه حاصل تعاملها و هنجارهای گروهی و اجتماعی بوده است. رویکردهای گوناگونی برای طبقه بندی و توصیف سرمایه اجتماعی وجود دارد مثلا پوتنام، سرمایه اجتماعی را تمام ویژگیهای اجتماعی نهادها و سازمانها از قبیل اعتماد، هنجارها و شبکه های اجتماعی که همکاری و هماهنگی برای کسب سود متقابل را تسهیل می کنند، می داند. کلمن سرمایه اجتماعی را قدرت توانایی مردم برای برقراری ارتباط با یکدیگر می داند. در این رابطه یکی از راهبردها مناسب برای سرمایه اجتماعی ورزشکاران، روابط انجمنی است. وجود اینگونه روابط بدون شک برای ورزشکار لازم و مستلزم است، چراکه در دوره‌ی قرار داریم انجمن های مختلف طرفداران فراوانی دارند و در جامعه نیز از محبوبیت‌های خاصی برخوردارند. از این رو برای یک ورزشکار که میخواهد یک سرمایه اجتماعی باشد، بهتر است عضویت در این گروه‌ها را داشته و در آنها به فعالیت بپردازد. البته لازم به ذکر است که فعالیت‌های صورت گرفته در این رابطه باید در راستای منافع جامعه و افراد جامعه باشد، چون در این صورت است که حمایت جامعه جلب خواهد شد. پس فعالیت های مدنی در جهت بهبود و پیشبرد اهداف جامعه یکی از راهبردهای متناسب برای سرمایه اجتماعی شدن ورزشکاران می‌باشد. یکی دیگر از راهبردهای موثر حمایت از ورزشکاران می‌باشد. جالب است که این مورد نیز در راستای فعالیت‌های خود ورزشکار می‌تواند شکل بگیرد. به این صورت که اگر ورزشکار بصورت درست و هدفمند فعالیت نماید و این فعالیت‌ها در راستای جامعه باشد، بدون شک مسئولین و افراد سرشناس نیز از ورزشکار حمایت‌های لازم را خواهند داشت. با توجه به مطالب بیان شده می تواند گفت که سازمانهای متولی، مانند دانشگاه‌ها، سازمان‌های مردم نهاد یا همان سمن‌ها و دیگر سازمان‌ها با حمایت‌های درست و واقعی می‌توانند در مدل سرمایه اجتماعی ورزشکار یک سهم غیره قابل انکاری داشته باشند، چراکه بیشتر افراد جامعه نگاه ویژه‌ی به این سازمان‌ها دارند و حمایت سازمان از یک ورزشکار می‌تواند نگاه جامعه را نیز تغییر دهد. یکی دیگر از راهبردهای که می‌تواند اثرگذار باشد استراتژی‌های است که سازمان‌های متولی باید انجام دهند. یکی از این استراتژی‌ها برند سازی ورزشکاران است که باید صورت گیرد یا اینکه حمایت از ورزشکار منتخب در همایش‌ها و سمینارهای مردمی می‌باشد. همچنین همگانی کردن ورزش در این راستا نیز می‌تواند کمک کند به نحوی که خود ورزش در سبد خانوار قرار گیرد و افراد جامعه هر روز با ورزش در ارتباط باشند در این رابطه ورزشکاران می‌توانند افراد را تشویق کنند و به عنوان یک الگو معرفی شوند و بصورت غیره مستقیم تبدیل به سرمایه اجتماعی شوند. این عوامل زمانی اتفاق می‌افتد که یک سرمایه مادی مناسبی وجود داشته باشد. لذا وجود سرمایه و جذب سرمایه یکی از الزامات توسعه ورزش و حتی توسعه منابع انسانی در ورزش است. از این رو راهبردهای بیان شده باید صورت گیرد تا بتوان به یک ورزشکار به عنوان یک سرمایه اجتماعی نگاه کرد و مورد قبول جامعه هم قرار گیرد.

منظور از پیامدها، خروجی حاصل از استخدام راهبردها است (دانایی‌فرد و امامی، ۱۳۸۶، ص. ۲۶). سرمایه ی اجتماعی نقش مهمی در توسعه ی اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی و همچنین، توسعه ی ورزش دارد. با توجه به اینکه جوانان و قهرمانان ملی مهمترین سرمایه های انسانی و آینده سازان کشور هستند، هنگامی که سرمایه ی اجتماعی و ابعاد آن در بین قهرمانان تشکیل شده و گسترش یابد، سبب مشارکت ورزشی، توسعه مدال آوری ورزشی بیشتر آنها و سلامت جامعه

خواهد شد؛ از این‌رو، نیاز است مطالعاتی در این زمینه صورت گیرد تا وضعیت سرمایه‌ی اجتماعی در بین این گروه مشخص گردد و از سوی دیگر وضعیت و ظرفیت سرمایه اجتماعی در ورزش کشور ناشناخته است که این باعث به هدر رفتن بیشتر سرمایه و به بی توجهی به پتانسیل نخبگان ورزشی در توسعه اقتصادی، اجتماعی، سیاسی و ورزشی می شود. در قرن ۲۱، سرمایه انسانی را به عنوان سرمایه اصلی کشورها می‌دانند. سرمایه اجتماعی بخشی از سرمایه انسانی است که در عرصه-های مختلف و از جنبه ورزشی بروز و ظهور می‌نماید، شناخت و تحلیل وضعیت بهره مندی از نخبگان و چهره‌های شاخص و ستارگان در سایر عرصه های اجتماعی فرهنگی و اقتصادی ناشناخته است اگر چه برخی مؤسسات تجاری کم و بیش از نام و تصویر اینگونه چهره ها در جهت بازاریابی و درآمدزایی بهره مند می‌باشند اما به نظر می‌رسد وضعیت نامشخص و بهره برداری پراکنده و جزیره گونه کمتر به منابع ملی توجه می‌شود. در این رابطه پیامدهای اجتماعی یکی از مواردی بود که شناسایی شد، که در این رابطه می‌توان گفت مهمترین عامل آن ارتقای سلامت روانی جامعه است که نتایج دیگر پژوهش‌ها نشان داده است باعث بهبود آن خواهد شد، که افزایش نشاط اجتماعی جامعه دنباله این امر خواهد بود. پیامد دیگری که شناسایی شد توسعه چهارگانه سطوح ورزش تربیتی است که به رشد و توسعه ورزش در همه ابعاد و حوزه‌های ورزش را شامل خواهد شد. این مورد نیز در موفقیت بیشتر ورزشکاران در میادن بین المللی را می‌تواند به همراه داشته باشد که در نهایت خشنودی و خوشحالی جامعه را پدید می‌آورد. این موارد در نهایت به بالا رفتن شاخص سلامتی در جامعه تبدیل خواهد شد. سلامتی جامعه منجر به بالا رفتن میزان شاخص سلامتی در جامعه بخصوص در بین نوجوانان و جوانان خواهد شد و همچنین منجر به پایین آمدن کم تحرکی وبالا رفتن میزان تحرک بدنی در بین جامعه خواهد شد و جامعه به سمت شادابی و سلامتی حرکت خواهد کرد. در نهایت پیامدهای شخصی آخرین موردی بود که شناسایی شد که به طبع این پیامدها موردتوجه ورزشکاران خواهد شد. در این رابطه می‌توان گفت باعث بهبود عملکرد حرکتی ورزشکاران خواهد شد. همچنین مقبولیت فردی ورزشکار را بالا خواهد برد که این امر خود یک انگیزه مناسب خواهد بود که روحیه مبارزه گری ورزشکار بالا برود و در را رسیدن به هدف تلاش بیشتری کند. در نهایت با توجه به نتایج به دست آمده که نشان داد ارزشها و هنجارها یکی از عوامل شناسایی شده بود که از این رو پیشنهاد می شود ورزشکاران به ارزشهای فرهنگ بومی مناطق مختلف توجه کنند و همچنین در میادین ملی و بین المللی حافظ و ناشر فرهنگ ملی باشند. سبک زندگی یکی دیگر از عوامل شناسایی شده بود که از این رو پیشنهاد می‌گردد ورزشکار سبک زندگی مناسبی در راستای جامعه انتخاب نمایند و از زندگی پر زرق و برق که همراه حاشیه باشد خودداری نمایند تا مورد توجه جامعه قرار بگیرند. احترام گذاشتن و رعایت مفاد قرارداد بین بازیکن و باشگاه یکی دیگر از عوامل شناسایی شده بود که از این رو پیشنهاد می‌گردد ورزشکاران باتوجه به قراردادی که دارند به آن متعهد بوده و آن را پیاده سازی نمایند، چراکه این امر باعث جلب رضایت هوادارن خواهد شد. روابط انجمنی یکی از راهبردهای شناسایی شده بود که پیشنهاد می‌شود ورزشکار با عضویت در انجمن های اجتماعی و مدنی به نفع اهداف انجمن‌ها فعالیت کنند. با توجه به نتایج بدست آمده پیشنهاد می‌شود مسئولین و مدیران باتوجه به وظیفه‌ی که دارند از ورزشکاران بصورت مادی و معنوی حمایت کنند که ورزشکار بتواند تمرکز خود را بر عملکرد ورزشی خود بگذارد و همچنین در راستایی مسئولیت اجتماعی ورزشکار بسترهای مناسبی را فراهم سازند.

REFERENCES -

- Ahmadbeigi, Shahriar and Khajenejad, Parisa (2012). Sports and social capital, Association for Development and Promotion of Basic Sciences and Arts.
- Akbarian Renizi, Saeed Reza; Reza Ali, Mansour; Char-Rahi, Zabih A... (2016). Analysis of urban social capital situation (case study: Estehban city, Fars province). Human Settlements Planning Studies, 12, No. 2 (Serial 39), 375-389.

- Andishmand, Vida. (2018). Identifying the components of social capital in universities in order to provide a model for its promotion. Educational Leadership and Management Quarterly, third period, number 2 (8 consecutive), 9-34.
- Behesht Ahmadi, Behesht; Bahram Yousefi, Bahram; Eidi, Hossein. (2017). Good governance in sports: the role of social capital in its promotion. Research in educational sports, 6(14), 301-326.
- Parsamehr, Mehraban; Niknejad, Mohammadreza; Rasoulinejad, Saidpoya. (2016). Explaining the role of social capital in the development of youth sports participation (case study: Yazd city). Sports Management Studies (Research in Sports Sciences), 9 (42), 17-38.
- Hasanabadi, Dawood; Haj Alizadeh, Ahmed; Heydarvand, Massoud. (2016). Evaluation of the social capital of the network of stakeholders in the direction of local sustainable development. Pasture and Watershed (Natural Resources of Iran), 70 (1), 71-86.
- Diyani, Mohammad Hossein and Mahmoudi, Hassan (2012). Comparative analysis of capital status. Social in academic libraries. Library and Information Quarterly. Volume 14, Number 4 (Serial 56), 213-244.
- Rahmani Firouzjah, Ali; Sharahpour, Mahmoud; Rezaei Pasha, Siddiqa. (1390). Measuring the differentiation of youth social capital based on sports participation (case study: sportsmen and non-sportsmen of Mazandaran University). Sociology of Youth Studies, 2 (2), 37-62.
- Zarei Matin - Hassan, Mohammadian, Behztad - Madrasi, Saeed (2015). Social capital management. Mehran Publications.
- Sharahpour, Mahmoud; Hosseini Rad, Ali. (1387). Investigating the relationship between social capital and sports participation. Harak Magazine, No. 37, 131.
- Ghorbani, Mehdi; Awadpour, Leila; Khorasani, Mohammad Amin. (2014). Analysis and assessment of social capital of development micro-networks in line with local sustainable development, case study: RFLDL international project, Sarayan city. Rural Research, 6 (3), 545-566.
- Mousavi, Seyed Jafar, Islami Marznaklateh, Mohammad Mahdi and Khoshfar, Gholamreza (2013). Investigating the relationship between social trust and women's sports participation in the urban society of Iran (Gorgan city case study), Space Geographic Survey, fourth volume, number 11, pp: 41-62.
- Nur Alivand, Ali; Maleki, Amir; Parsamehr, Mehraban; Ghasemi, Hamid. (2015). Investigating the role of social capital in explaining sports participation (case study: women of Ilam province). Socio-Cultural Development Studies, 5 (3), 127-149.
- Ball. Kylie, Verity J. Cleland, Anna F. Timperio, Jo Salmon, Billie Giles- Corti, David A. Crawford. (2010). Love thy neighbour? Associations of social capital and crime with physical activity amongst women, Social Science & Medicine, Volume 71, Issue 4, August 2010, Pages 807-814.
- Choudhury J. (2011) "HR Configuration, Social Capital and Organization Performance, Theoretical Synthesis and Empirical Analysis", J. of. Commerce, 3(3), pp 1-9.
- Coalter F (2007) Sports clubs, social capita and social regeneration: Ill-defined interventions with difficult to follow outcomes? Sport in Society 10(4): 537–559
- Heidary A, Amiri M, Ehsani M, Asadi Kenari B. (2012). Social Capital: A Multidimensional Binding Link in theSport Communities. International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences 2(2), 115-122
- Jones, H. Moore, S (2012) Network social capital, social participation and physical

inactivity in an urban adult population, social science and medicine, Vol 74, 1362- 1367.
- Karsten Elmose-Østerlund & Jan-Willem van der Roest (2017) Understandingsocial capital in sports clubs: participation, duration and social trust, European Journal for Sport andSociety, 14:4, 366-386,
- Lee Poh Chin, B. Se (Hons.) Nov. (2006). “Explorations social capital and physical activity participation among adults on christmas island, school of human movement and exercise science and school of social and cultural studies”. The University of Western Australia
- Lewandowski , Joseph. (2018). Sport, Trust, and Social Capital. in Comparative Sociology 17(3-4),1569-1322
- Lindstrom, M. (2011). Social capital, desire to increase physical activity and leisure-time physical activity: A population-based study. Public Health, 125: 442 – 447
- Loy J (2001) Sociology of sport and the new global order: Bridging perspectives and crossing boundaries. In: 1st World Congress of Sociology of Sport Proceedings, pp. 1–36.
- McChesney R.(2013). Media Made Sport: A History of Sports Coverage in the U.S.www.ux1.eiu.edu/~jjgisondi/MediaMade, PP132-190.
- Mojabi,rs, Shojaei,v &Moosavi,sj(2013) The Role of Team Identification in CreatingUniversities' Social Capital, Journal of Novel Applied Sciences, J Nov . Appl Sci., 2 (12): 690-697
- Perks, Thomas (2007). Does sport foster social capital? The contribution of sport to a life style of community participation, sociology of sport journal, Vol 24, 378-401.
- Seipple, O (2016) Sport and Social capital, Acta Sociological, Vol 49, No 2, 169- 183.
- Sllis, J. F., Prochasca, J. J., & Taylor, W. C.(2000). A review of correlates of physical activity of children and adolescents.Medicine and Science in Sports and Exercise, 32(9),963-75
- Social capital and social wellbeing (2002). Discussion paper, produced by the Australian bureau of statistics”. Commonwealth of Australia
- Tidey ,Ann(2010). Social Capital Production: Sport Event Volunteer Perceptions and Impacts. A thesis submitted to Auckland University of Technology In partial fulfilment of the requirements for the degree of Master of Business (MBus)
- Tonts, Matthew. (2015). ‘Competitive sport and social capital in rural Australia’. Journal of rural studies 21, PP: 137-149
- Uslaner E (1999) Democracy and social capital. In: Warren M (ed.) Democracy and Trust. Cambridge: Cambridge University Press, 121–150.
- Ute Sch¨uttoff, Pawlowski T, Downward P, Lechner M. (2017). Sports Participation and Social CapitalFormation during Adolescence. SOCIAL SCIENCE QUARTERLY, 99(2), 684- 698
- Weil,F., Lee, M.R., & Shihadeh,E.S. (2011). The burdens of social capital: How socially-involved people dealt with stress after Hurricane Katrina, Social Science Research, 1-10.
- Kreuger, L., & Neuman, W. L. (2006). Social work research methods: qualitative and quantitative approaches: with Research Navigator. Pearson/Allyn and Bacon.